

**Brief van Alex Klugkist, directeur UB,
aan Wim Liebrand, directeur RC**

Beste Wim,

Op het moment dat ik je deze brief schrijf ben ik net terug van vakantie. Ik had mij voorgenomen je een mooie ansicht-kaart te sturen vanuit mijn zonnige vakantie-oord, maar had mijn adresboekje thuis laten liggen. En daarom krijg je dus achteraf een brief.

Terug van vakantie dus, en mij geestelijk voorbereidend op de hervatting mijner werkzaamheden viel mijn oog op een artikel over stress in NRC Handelsblad van 26 augustus jl. "Boswachters hebben er weinig last van", zo las ik daar. "Ook astronomen, bibliothecarissen en schoonheids-specialistes lijden maar zelden aan werkstress", vervolgde het artikel. Zij vormen kennelijk gezonde beroepsgroepen

en onderscheiden zich van degenen die juist zeer veel stress te verduren hebben, zoals: "onderwijzers, gevangenisbewaarders en militairen".

De auteur van het artikel had verder uitgerekend dat in Nederland - gerekend op een 8-urige werkdag - per iedere 3,5 minuut een werknemer ten gevolge van stress arbeidsongeschikt wordt verklaard. In de ons omringende landen is dat veel minder, maar ik denk dat daar misschien wel veel minder hard wordt gewerkt, zodat er eigenlijk geen sprake is van een 8-urige werkdag. Dat leidt dan natuurlijk automatisch tot veel minder mensen in de WAO.

Hoogleraren, it-specialisten en rekencentrum-directeuren worden in het artikel niet met name vermeld. Hoogleraren zullen echter wel impliciet moeten worden toegerekend aan de categorie onderwijzers. Hoe it-specialisten en rekencentrum-directeuren op het gebied van stress scoren is twijfelachtig. Gelet op de strakke regelgeving die zo kenmerkend is voor geautomatiseerde systemen, lijkt mij een toerekening aan de categorie gevangenisbewaarders in de rede te liggen. Maar de categorie militairen zou ook kunnen.

Ik heb niet alleen gelet op de daarmee gemoeide stress, maar ook in het algemeen veel waardering voor het werk en de diensten die het rekencentrum levert, aan de faculteiten en ook aan de UB. Zo wordt er onder jullie begeleiding een nieuwe UTP-bekabeling in ons gebouw aangelegd. Een spaghetti van kabels wordt met veel brekerij en geboor in de plafonds van onze werkruimtes gefrommeld om de verbinding met de gebruikers en de verschillende universitaire onderdelen en met allerlei bibliotheken, informatie-centra en databases wereldwijd te optimaliseren.

"Straks kan het ook allemaal draadloos", deelde een enthousiaste monteur die mij tijdelijk van mijn zitplaats had verdreven opgewekt mee. Ik deed net of ik niets hoorde. Die UTP-bekabeling kost - met bouwkundige voorzieningen - een kleine half miljoen. Als ik net een nieuwe auto heb gekocht, wil ik ook niet horen, dat je straks net zo goed zonder wielen kunt rijden. Ik word van zulke opmerkingen nu eenmaal zenuwachtig en als bibliothecaris mag je geen last hebben van stress.

Welaan, ik heb mijn werkzaamheden weer hervat, zoals je zult begrijpen. Zelf ga je pas aan het einde van dit jaar met vakantie. Ik wens je daarom veel sterkte toe en Wim, houd je stress-niveau zo laag mogelijk.

Met vriendelijke groet,

Alex Klugkist

[inhoud](#) Pictogram 5

